

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 372/05
23.03.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Janka Lazarevića, predsednika veća, Dragomira Milojevića i Milene Inić-Drecun, članova veća i savetnika Gordane Burlić, zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela omogućavanja uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. Krivičnog zakona Savezne Republike Jugoslavije, odlučujući o žalbi optuženog i njegovog branioca, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu K.34/04 od 08.10.2004. godine, u sednici veća održanoj 23.03.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana, žalba optuženog AA i njegovog branioca, a presuda Okružnog suda u Zrenjaninu K.34/04 od 08.10.2004. godine, **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu K.34/04 od 08.10.2004. godine, optuženi AA je oglašen krivim, za krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ, za koje mu je izrečena uslovna osuda, tako što je utvrđena kazna zatvora u trajanju od četiri meseca koja se neće izvršiti, ako optuženi u roku od jedne godine ne učini novo krivično delo. Od optuženog se oduzima jedna cigareta sa biljnom materijom tamno zelene boje, sasušeni delovi biljke tamno zelene boje, ukupne težine 1,1 gram, osam savijenih kartončića koji se koriste za pravljenje cigareta - džointa, koji su od optuženog privremeno oduzeti 07.08.2000. godine. Od svedoka BB, oduzimaju se tri pikavca od džointa - cigarete, koji su privremeno oduzeti 07.08.2000. godine. Optuženi se oslobađa plaćanja troškova krivičnog postupka.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio optuženi i njegov branilac, zbog povrede krivičnog zakona i pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s predlogom da se pobijana presuda preinači i optuženi oslobodi optužbe.

Republički javni tužilac u podnesku Ktž.502/05 od 17.03.2005. godine, predložio je da se žalba optuženog i njegovog branioca odbije kao neosnovana, a prvostepena presuda potvrdi.

Vrhovni sud je razmotrio spise predmeta, ispitao pobijanu presudu, cenio navode u žalbi i predlog Republičkog javnog tužioca, pa nalazi:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti, u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. i 2. ZKP.

Neosnovani su žalbeni navodi optuženog i njegovog branioca u pogledu utvrđenog činjeničnog stanja. Naime, u žalbi se osporavaju činjenični i pravni zaključci prvostepenog suda od značaja za postojanje krivičnog dela i

krivične odgovornosti optuženog za to krivično delo, odnosno optuženi osporava da je učinio krivično delo za koje se tereti navodeći da je svedok BB izjavio da je iz svog džepa izvadio marihuanu i dao je drugim licima, pa je prema tome on izvršilac radnje ovog krivičnog dela, a ne optuženi.

Po oceni Vrhovnog suda, žalbenim navodima se ne dovodi u sumnju zaključak prvostepenog suda da je optuženi kritičnom prilikom na način i pod okolnostima opisanim u izreci prvostepene presude omogućio BB i VV da zajedno sa njim uživaju opojnu drogu – marihuanu, koju je nabavljao u Novom Sadu i donosio je u Kikindu, što je utvrđeno na osnovu iskaza svedoka BB i VV, iako je prilikom suočenja sa optuženim svedok BB pokušao da pomogne optuženom navodeći da je džointe, pored optuženog, pravio i on, kao i još dvojica iz društva u kome su se nalazili kod svedoka VV.

Iskazi svedoka su ocenjeni pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, a u vezi sa navodima odbrane optuženog u smislu člana 352. stav 2. ZKP, pa se žalbenim navodima ne dovode u sumnju, a i svi drugi izvedeni dokazi su u međusobnoj saglasnosti.

Kako je činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđenog, na tako utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjen krivični zakon kada je sud radnje optuženog AA, pravno kvalifikovao kao krivično delo omogućavanje uživanja opojnih droga iz člana 246. stav 1. KZ SRJ. Prvostepeni sud je u obrazloženju presude dao dovoljne razloge, koje u celosti, kao pravilne prihvata i ovaj sud.

Ispitujući pobijanu presudu u delu odluke o krivičnoj sankciji, Vrhovni sud je našao da je presuda i u tom delu pravilna. Naime, prvostepeni sud je pravilno utvrdio i ocenio sve okolnosti, koje su od značaja za odmeravanje vrste i visine krivičnih sankcija u smislu člana 41. KZ SRJ. Izrečena uslovna osuda je srazmerna težini i društvenoj opasnosti izvršenog krivičnog dela, kao i stepenu krivične odgovornosti optuženog i nužno je da se u konkretnom slučaju ostvari svrha kažnjavanja.

Iz izloženog, na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednik veća

sudija,

Gordana Burlić, s.r. Janko Lazarević, s.r.

Za tačnost otpravka

an